

Sygn. akt IX W 2907/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: stażysta Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. – bez udziału

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2014 r. sprawy

R. K.

s. J. i K. z domu G.

ur. (...) w S.

obwinionego o to, że:

w okresie od dnia 10.10.2013 r. do dnia 01.08.2014 r. będąc użytkownikiem/kierowcą samochodu marki V. o nr rej. (...) wbrew obowiązкови nie udzielił Straży Miejskiej w O. uprawnionej z mocy ustawy wiadomości co do tożsamości kierującego w dniu 11.08.2013 r. o godz. 12:50:54 ul. (...) w O. (...) który przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 45 km/h poruszając się z prędkości 95 km/h (dopuszczalna prędkość w miejscu kontroli 50 km/h)

- tj. o czyn z art. 96 § 3 kw

I. obwinionego **R. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 96 § 3 kw skazuje go na **karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 30,- (trzydzieści) złotych**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. jest właścicielem pojazdu marki V. o nr rej. (...). W dniu 11 sierpnia 2013r. o godz. 12.50 kierujący tym pojazdem w miejscowości O. na ul. (...) przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 45 km/h. Wykroczenie to zostało zarejestrowane przyrządem do pomiaru prędkości obsługiwany przez Straż Miejską w O..

Pismem z dnia 13 września 2013r. R. K. została wezwana przez Straż Miejską w O. do wskazania w terminie 14 dni, kto w dniu 11.08.2013r. kierował należącym do niego pojazdem w O. na ul. (...). Korespondencja została odebrana przez adresata w dniu 24.09.2013r. Wymieniony pismem z dnia 16.10 2013r. nie udzielił żądanej informacji, twierdząc, iż nie pamięta kto kierował jego pojazdem oraz prosząc przesłanie na jego adres dodatkowych informacji. Wezwany

ponownie, w dniu 23.04.2014r. stwierdził, iż nie jest w stanie udzielić informacji co do tożsamości kierującego jej pojazdem.

(dowody: raport k. 9, wezwania SM k. 5-8, odpowiedzi obwinionego k. 10,11, dowody doręczeń k. 12,13)

Obwiniony nie złożył wyjaśnień w sprawie. Jego obrońca wnosił o umorzenie postępowania, bowiem jego zdaniem Straży Miejskiej nie przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia z art. 96§3kw.

Zgodnie z przepisem art. 78 Prawa o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec (ust. 4). Realizacja tego obowiązku ma ułatwić ustalenie kierującego pojazdem w razie popełnienia przestępstwa lub popełnienia wykroczenia z udziałem tego pojazdu. Osoby te nie mogą odmówić właściwemu organowi odpowiedzi na pytanie, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania, powołując się na art. 183 § 1 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.w. Zasadnie Sąd Najwyższy przyjął, że "Odpowiednie stosowanie - z mocy art. 41 § 1 k.p.w. - w postępowaniu w sprawach o wykroczenia przepisu art. 183 § 1 k.p.k., w jego brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 10 stycznia 2003 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 17, poz. 155), nie oznacza, aby osoba przesłuchiwana w charakterze świadka (składająca oświadczenie dowodowe w tym charakterze) w sprawie o wykroczenie mogła uchylić się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli jej udzielenie mogłoby narazić osobę dla niej najbliższą na odpowiedzialność za wykroczenie" (uch. SN z dnia 30 listopada 2004 r., I KZP 26/04, OSNKW 2004, nr 11-12, poz. 102 z aprobującymi uwagami R.A. S., Przegląd uchwał Izby Karnej Sądu Najwyższego w zakresie prawa karnego procesowego za 2004 r., (...) 2005, nr 2, s. 114-117).

Właściciel pojazdu wykona ten obowiązek, gdy wskaże osobę, której oddał pojazd do kierowania; wówczas obowiązek ten przechodzi na tę osobę. Osoby te zwolnione są z tego obowiązku w razie wykazania, że użycie pojazdu nastąpiło bez ich zgody, np. w razie kradzieży lub samowolnego użycia pojazdu. Wykonaniem obowiązku będzie wskazanie alternatywnie osoby, która mogła kierować pojazdem w oznaczonym czasie, co może mieć miejsce wówczas, gdy kilku domowników korzysta z pojazdu, a klucze do niego znajdują się w miejscu dostępnym dla nich wszystkich.

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96 § 3 kw jest nie wskazanie na żądanie uprawnionego organu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Nie wskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za nie wskazanie uznać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi.

Żądanie wskazania pochodzić winno od uprawnionego organu. Zgodnie ze znowelizowanym w 2010 r. art. 17 § 3 kpw i art. 129 ustawy Prawo o ruchu drogowym straże miejskie posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dot. art. 96 § 3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego straży miejskiej przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenie z art. 96 § 3 kw jeśli w zakresie swojego działania, w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających ujawniły to wykroczenie i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt V KK 378/13 oraz **uchwałę składu 7 sędziów SN z dnia 30.09.2014r. w sprawie I KZP 16/14, której nadano moc zasadny prawnej**).

Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu, wina obwinionego jest ewidentna i została mu udowodniona. R. K., będąc zobowiązany z mocy ustawy, nie udzielił Straży Miejskiej w O. okresie od 10.10.2013r. do 01.08.2014r. informacji co do tożsamości kierującego w określonym czasie i miejscu samochodem m - ki V. nr rej. (...), którego jest właścicielem Jest to wykroczenie z art. 96§3kw i z mocy tego przepisu został ukarany karą grzywny w kwocie 300 zł.

W ocenie Sądu kara ta jest adekwatna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości jej czynu. Tak ukształtowana spełni swe zadania w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej. Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze uprzednią karalność obwinionego za wykroczenia drogowe (k. 24)

Ze względu na skazanie obwiniony został obciążony kosztami postępowania i opłatą.